

Arrest

nr. 219 544 van 8 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BRAEM
Stoofstraat 10
1785 MERCHTEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 juni 2017 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D'HAENENS, die *loco* advocaat K. BRAEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 31 mei 2011, verklaart er zich op 1 juni 2011 vluchteling.

1.2. Op 14 oktober 2013 wordt verzoeker door de commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

1.3. Op 14 juni 2016 wordt verzoeker door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan achttien maanden met uitstel omwille van verkrachting gepleegd

op een persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging.

1.4. Op 28 november 2016 verzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal om de mogelijkheid van intrekking van de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.5. Op 10 maart 2017 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.6. Op 27 april 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 28 april 2017 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Helalzo in het district Shigal van de provincie Kunar. U verliet Afghanistan uit vrees voor de taliban omdat u een talib aan de Afghaanse autoriteiten had verklikt.

Op 31 mei 2011 kwam u aan in België, waar u zich de volgende dag, op 1 juni 2011, vluchteling verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Op 14 oktober 2013 kende het CGVS u de subsidiaire beschermingsstatus toe wegens de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst.

U werd op 14 juni 2016 veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan 18 maanden met uitstel omwille van verkrachting gepleegd op een persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging.

Op 28 november 2016 ontving het CGVS een brief waarin de DVZ de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 10 maart 2017 werd u gehoord door het CGVS om mondeling op dit element te reageren en redenen aan te halen voor het behoud van uw status.

In het kader van dit gehoor legde u een betalingsbericht van de FOD Financiën dd. 13.10.2016 neer en een 'Medisch attest bij fysiek geweld' opgesteld door een huisarts waaruit blijkt dat u op 17.10.2016 in de gevangenis van Hasselt het slachtoffer was van fysiek geweld.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u op 14 oktober 2013 de status van subsidiair beschermde werd toegekend, heden uw subsidiaire beschermingsstatus dient te worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1, §2, 1° van de vreemdelingenwet juncto artikel 55/4, § 2 Vw. stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Brugge, daterend van 14 juni 2016.

Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan 18 maanden met uitstel en dat u uit uw burgerlijke en politieke rechten werd ontzet voor een termijn van 5 jaar omdat u in de periode van 1 maart 2014 tot en met 19 maart 2014 in Blankenberge een minderjarige boven de leeftijd van 14 jaar en onder de leeftijd van 16 jaar hebt verkracht met de omstandigheid dat de verkrachting gepleegd werd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of hem bekend.

Er moet worden benadrukt dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 14 juni 2016. In haar vonnis oordeelde de rechtbank van eerste aanleg dat de feiten bijzonder ernstig waren en legde u een gevangenisstraf op van 2 jaar waarvan 18 maanden met uitstel. Het lijdt dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor u uiteindelijk op 14 juni 2016 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft. Uit de door u gepleegde criminele feiten blijkt een totale miskennis van de seksuele en psychische integriteit van het kwetsbare slachtoffer, hetgeen in uw hoofde wijst op een immorele ingesteldheid en op een flagrant gebrek aan respect voor de geldende menselijke, sociale en morele waarden.

U had enkel oog voor uw eigen seksueel genot en bevrediging zonder zich te bekommeren om de fysieke gevolgen die uw daden veroorzaakten bij het minderjarige slachtoffer. Bijgevolg wijst uw persoonlijk gedrag er op dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

Ten einde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van de subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen werd u op 10 maart 2017 gehoord door een medewerker van het CGVS.

Tijdens dit gehoor relateert u de feiten waarvoor u werd veroordeeld en legt u de schuld ervan bij het slachtoffer (CGVS, 10/03/2017, p.2). Vervolgens verwijst u naar uw integratie in de Belgische maatschappij en geeft u aan zich niet bewust te zijn van echte fouten die u zou hebben gemaakt (CGVS, 10/03/2017, p.3). Vervolgens wijst u er op dat u problemen kende in Afghanistan, dat u uw boete heeft betaald en dat u werd geslagen in de gevangenis (CGVS, 10/03/2017, p.2). Uw advocaat geeft aan dat u geen gevaar voor de samenleving betekent. U zou een misstap hebben begaan, dat toegeven en ook de boete gewoon hebben betaald. Ze verwijst hierbij verder naar het feit dat u geïntegreerd bent in België. Tot slot haalt uw advocaat de onveiligheid in uw regio van herkomst aan (CGVS, 10/03/2017, p.4).

Waar u en uw advocaat aangeven dat u geen gevaar zou vormen voor de samenleving moet nogmaals worden gewezen op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg waarin het volgende wordt gesteld: "Uit de door u gepleegde criminele feiten blijkt een totale miskennis van de fysieke, seksuele en psychische integriteit van het kwetsbare slachtoffer, hetgeen in uw hoofde wijst op een immorele ingesteldheid en op een flagrant gebrek aan respect voor de geldende menselijke, sociale en morele waarden. U had enkel oog voor uw eigen seksueel genot en bevrediging zonder zich te bekommeren om de fysieke en psychische gevolgen die uw daden veroorzaakten bij het minderjarige slachtoffer." Het feit dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS dd. 10.03.2017 de feiten waarvoor u veroordeeld bent, trachtte te vergoelijken door uw slachtoffer te culpabiliseren en het misdrijf verkrachting te minimaliseren, bevestigt bovenstaande appreciatie van uw persoonlijk gedrag door de rechtbank van eerste aanleg (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 2-3). Het feit dat u uw straf hebt aanvaard, deze reeds gedeeltelijk hebt uitgevoerd door de boete waartoe u bent veroordeeld te betalen, dat u geïntegreerd bent in de Belgische maatschappij, dat u werd geslagen in de gevangenis en dat u omwille van uw problemen met de Taliban en de veiligheidssituatie in Afghanistan niet terug zou kunnen naar uw land van herkomst verandert niets aan het feit dat u een bijzonder ernstig misdrijf hebt gepleegd en een gevaar vormt voor de samenleving (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 3-4).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, §2 Vw.. Bijgevolg dient de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken. De door u voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het betalingsbewijs van uw boete, noch het medisch attest met betrekking tot de door u in de gevangenis opgelopen verwondingen houden immers verband met de door u gepleegde feiten. Het betalingsbericht dat u in verband met uw boete voorlegt betreft overigens geen bewijs van de betaling van de u opgelegde moet maar slecht een vraag tot betaling ervan.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 2, Vw. dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/6 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tijdens uw gehoor dd. 10.03.2017 stelde u dat uw beschermingsstatus in België behouden dient te worden omdat u al vijf jaar in België woont, u hier een integratiecursus hebt gevolgd, u hebt gewerkt en u in de toekomst een zaak wilt opstarten (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 2, 3 en 4). Met betrekking tot het feit dat u pogingen ondernam om zich te integreren in de Belgische maatschappij moet worden gesteld dat u in het kader van uw asielverzoek geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u als gevolg van deze (pogingen tot) integratie een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus loopt.

Daarnaast verwijst u naar de problemen die in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 3). U brengt in het kader van het huidige onderzoek geen nieuwe elementen naar voor met betrekking tot deze problemen met de taliban, waardoor ook nu wordt besloten dat deze problemen niet geloofwaardig zijn en dus geen aanleiding kunnen vormen voor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ook het feit dat u, blijkens het door u neergelegde medische attest, in de Hasseltse gevangenis werd geslagen toont niet aan dat u in Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er wordt dan ook geconcludeerd dat er in uw hoofde niet kan worden besloten tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4. Naast een reëel risico op ernstige schade in hoofde van Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet lopen wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kaboel te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kaboel via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kaboel relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig.

Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kaboel van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen.

De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kaboel, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van de opstandelingen in Kaboel. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kaboel met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kaboel aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kaboel. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kaboel vestigt.

Immers, u bent een gezonde alleenstaande jongeman die, zoals u zelf verklaarde, over de vaardigheden beschikt om in België een eigen zaak op te richten (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 2-4). Samengenomen met de vaststelling dat u naar aanleiding van uw gehoor in het kader van uw asielerzoek aangaf werkervaring te hebben opgedaan in een 'auto workshop' van tractors (gehoor dd. 8/088/2013, p. 8-9) kan worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kaboel over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. Rekening houdend met bovenstaande is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Kaboel. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de subsidiaire beschermingsstatus verder toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel met 14 persartikels (stukken 2-15).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 6 februari 2019 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018, het rapport “*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van december 2017, de COI Focus “*Afghanistan. Security situation in Kabul city*” van 24 april 2018, het rapport “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*” van mei 2018 en het rapport “*EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis*” van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Op 14 oktober 2013 nam de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Meer bepaald wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, gelet op zijn veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge op 14 juni 2016 wegens de verkrachting van een minderjarige persoon boven de leeftijd van veertien jaar en onder de leeftijd van zestien jaar met de omstandigheid dat de verkrachting werd gepleegd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of hem bekend tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan achttien maanden met uitstel en een ontzetting uit zijn burgerlijke en politieke rechten voor een termijn van vijf jaar.

2.3.3. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...).”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.3.4. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal stelt dienaangaande vast dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Brugge, daterend van 14 juni 2016.

Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan 18 maanden met uitstel en dat u uit uw burgerlijke en politieke rechten werd ontzet voor een termijn van 5 jaar omdat u in de periode van 1 maart 2014 tot en met 19 maart 2014 in Blankenberge een minderjarige boven de leeftijd van 14 jaar en onder de leeftijd van 16 jaar hebt verkracht met de omstandigheid dat de verkrachting gepleegd werd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of hem bekend.

Er moet worden benadrukt dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 14 juni 2016. In haar vonnis oordeelde de rechtbank van eerste aanleg dat de feiten bijzonder ernstig waren en legde u een gevangenisstraf op van 2 jaar waarvan 18 maanden met uitstel. Het lijkt dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor u uiteindelijk op 14 juni 2016 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft. Uit de door u gepleegde criminele feiten blijkt een totale miskennis van de seksuele en psychische integriteit van het kwetsbare slachtoffer, hetgeen in uw hoofde wijst op een immorele ingesteldheid en op een flagrant gebrek aan respect voor de geldende menselijke, sociale en morele waarden. U had enkel oog voor uw eigen seksueel genot en bevrediging zonder zich te bekommeren om de fysieke gevolgen die uw daden veroorzaakten bij het minderjarige slachtoffer. Bijgevolg wijst uw persoonlijk gedrag er op dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

Ten einde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van de subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen werd u op 10 maart 2017 gehoord door een medewerker van het CGVS.

Tijdens dit gehoor relateert u de feiten waarvoor u werd veroordeeld en legt u de schuld ervan bij het slachtoffer (CGVS, 10/03/2017, p.2). Vervolgens verwijst u naar uw integratie in de Belgische maatschappij en geeft u aan zich niet bewust te zijn van echte fouten die u zou hebben gemaakt (CGVS, 10/03/2017, p.3). Vervolgens wijst u er op dat u problemen kende in Afghanistan, dat u uw boete heeft betaald en dat u werd geslagen in de gevangenis (CGVS, 10/03/2017, p.2). Uw advocaat geeft aan dat u geen gevaar voor de samenleving betekent. U zou een misstap hebben begaan, dat toegeven en ook de boete gewoon hebben betaald. Ze verwijst hierbij verder naar het feit dat u geïntegreerd bent in België. Tot slot haalt uw advocaat de onveiligheid in uw regio van herkomst aan (CGVS, 10/03/2017, p.4).

Waar u en uw advocaat aangeven dat u geen gevaar zou vormen voor de samenleving moet nogmaals worden gewezen op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg waarin het volgende wordt gesteld:

“Uit de door u gepleegde criminele feiten blijkt een totale miskennis van de fysieke, seksuele en psychische integriteit van het kwetsbare slachtoffer, hetgeen in uw hoofde wijst op een immorele ingesteldheid en op een flagrant gebrek aan respect voor de geldende menselijke, sociale en morele waarden. U had enkel oog voor uw eigen seksueel genot en bevrediging zonder zich te bekommeren om de fysieke en psychische gevolgen die uw daden veroorzaakten bij het minderjarige slachtoffer.” Het feit dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS dd. 10.03.2017 de feiten waarvoor u veroordeeld bent, trachtte te vergoelijken door uw slachtoffer te culpabiliseren en het misdrijf verkrachting te minimaliseren, bevestigt bovenstaande appreciatie van uw persoonlijk gedrag door de rechtbank van eerste aanleg (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 2-3). Het feit dat u uw straf hebt aanvaard, deze reeds gedeeltelijk hebt uitgevoerd door de boete waartoe u bent veroordeeld te betalen, dat u geïntegreerd bent in de Belgische maatschappij, dat u werd geslagen in de gevangenis en dat u omwille van uw problemen met de Taliban en de veiligheidssituatie in Afghanistan niet terug zou kunnen naar uw land van herkomst verandert niets aan het feit dat u een bijzonder ernstig misdrijf hebt gepleegd en een gevaar vormt voor de samenleving (zie gehoorverslag CGVS dd. 10.03.2017, p. 3-4).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, §2 Vw.. Bijgevolg dient de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken. De door u voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het betalingsbewijs van uw boete, noch het medisch attest met betrekking tot de door u in de gevangenis opgelopen verwondingen houden immers verband met de door u gepleegde feiten. Het betalingsbericht dat u in verband met uw boete voorlegt betreft overigens geen bewijs van de betaling van de u opgelegde moet maar slecht een vraag tot betaling ervan.

In onderhavig verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in een ander licht te werpen op de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er bezwaarlijk sprake kan zijn van een minimalisering van de feiten en dat hij nooit het slachtoffer van zijn daden heeft geculpabiliseerd. Dienaangaande dient erop gewezen dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 maart 2017 als volgt verklaarde: *“Eerst wil ik het zo uitleggen dat ik de taal niet begreep van het meisje waarmee ik dat deed en ik dus ook niet wist ook wat haar leeftijd was en dat ze het niet wou. Iemand anders heeft gesproken met haar. Eigenlijk was het meisje een bitch. Vandaag was ze met één man, de volgende dag met een andere. [...] Ik werkte hier, ik betaalde belastingen. Ik wil geen problemen veroorzaken voor de overheid. Naast dit probleem, was er geen ander dossier tegen mij, een gevecht, een diefstal of een overval. Dan is dat OK. Als er echte fouten zijn in die jaren, een diefstal of een overval, vertel het mij dan, ik ben er mij niet van bewust.”* (gehoorverslag CGVS 10 maart 2017, p. 2 en 3). Uit deze verklaringen kon de commissaris-generaal terecht afleiden dat verzoeker de door hem gepleegde feiten tracht te minimaliseren en de schuld ervoor bij het slachtoffer tracht te leggen, alsook dat hij zich niet bewust schijnt te zijn van de impact van zijn daden hoewel hierop reeds werd gewezen in het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier).

Verzoeker kan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

“Men kan namelijk niet tegelijk stellen dat verzoeker de hem opgelegde straf vrijwillig heeft uitgevoerd (verzoeker heeft overigens ook geen hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de correctionele rechtbank van Brugge) en tegelijk stellen dat men zich niet bewust is van zijn gemaakte fouten.

Dit vormt een tegenstrijdigheid in de motivering.

Verzoeker is zich wel degelijk bewust van de door hem begane fout, reden waarom hij nooit enige andere strafbare feiten heeft gepleegd.”

Zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt, doet het loutere feit dat verzoeker zijn straf heeft ondergaan, dat hij de opgelegde boete heeft betaald, dat hij zou zijn geïntegreerd in de Belgische samenleving, dat hij een onderneming heeft opgestart, dat hij in de gevangenis het slachtoffer werd van fysiek geweld en/of dat hij meent niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van problemen met de taliban en de veiligheidssituatie geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers gedrag erop wijst dat hij een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het enkele gegeven dat verzoeker een door de Correctionele Rechtbank opgelegde straf uitvoert en dat hij geen hoger beroep aantekende tegen het vonnis van deze rechtbank, volstaat niet om aan te tonen dat hij zich werkelijk bewust is van de ernst van de feiten die hij heeft gepleegd en van de gevolgen ervan. In haar vonnis wees de rechtbank van eerste aanleg er immers op dat de feiten gepleegd door verzoeker bijzonder ernstig waren en hield bij het bepalen van de strafmaat rekening met:

- *de aard en de bijzondere ernst van de feiten getuigend van een perverse persoonlijkheid in hoofde van de eerste beklaagde die het slachtoffer J.L.M. verkracht en aangerand heeft en haar aldus tot willoos object van zijn lustbevrediging heeft herleid, zonder zich daarbij ook maar iets aan te trekken van de traumatiserende gevolgen van zijn daden voor het slachtoffer en met totale miskenning van haar fysieke, seksuele en psychische integriteit, hetgeen in hoofde van de beklaagde wijst op een immorele ingesteldheid en op een flagrant gebrek aan respect voor de geldende menselijke, sociale en morele waarden;*
- *de omstandigheden waarin deze feiten werden gepleegd;*
- *de gevolgen van de feiten op de normale persoonsontwikkeling van het slachtoffer.”*

Dat een deel van de aan verzoeker opgelegde gevangenisstraf met uitstel werd opgelegd, doet hieraan geen afbreuk, noch aan de voorgaande vaststellingen betreffende verzoekers gedrag zoals blijkt uit zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2017 (zie *supra*). Bij de beoordeling van de zaak is de commissaris-generaal bovendien gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 14 juni 2016.

2.3.5. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet.

Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt het advies van de commissaris-generaal uitvoerig toegelicht.

In dit verband verwijst de Raad naar de rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet het volgende werd gesteld: *“Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling.”* (RvS 24 mei 2016, nr. 234 824).

De argumentatie in het verzoekschrift omtrent de onmogelijkheid tot hervestiging in de stad Kabul en het reëel risico op het lijden van ernstige schade samen met de talrijke persuittreksels omtrent de veiligheidssituatie in Kabul is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.3.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6° *juncto* artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede merkt de Raad op dat de verwijzing naar artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet onder “C. *Conclusie*” in de bestreden beslissing, mede gelet op het voorgaande, duidelijk een materiële vergissing betreft die aan de overige motieven in de bestreden beslissing geen afbreuk doet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER